

Η ευθύνη να είσαι ποδηγός σε μια εποχή κρίσης

Γραφεί ο
Χρήστος Α. Κατσαρός
(Chris Sintiki)

Η αλήθεια που έχει ανάγκη ο κόσμος είναι μια διαφορετική προσέγγιση των κοινωνικών προβλημάτων σε μια εποχή που όλα είναι φθαρμένα και οι θεσμοί έχουν υποστεί το δημόσιο διασурμό.

Έχουμε μεγάλη ανάγκη από πολιτικές προσωπικότητες που θα πάρουν στα χέρια τις τύχες μιας κουρασμένης κοινωνίας. Μια κοινωνία που ταλαιπωρείται μέσα από λίστες και usb και μέσα από συμψηφισμούς σκανδάλων. Το ζήτημα είναι η επιλογή αξιόλογων ανθρώπων που θα έπρεπε να βρίσκονται μέσα στα κοινοβουλευτικά δρώμενα, η συνολική καταδίκη παρασύρει και άτομα που προσπαθούν να ξεχωρίσουν όπως η **Φωτεινή Αραμπατζή**, βουλευτής Σερρών.

Η πορεία της τόσο στα περιφερειακά ΜΜΕ, η θητεία της στο Πρακτορείο Ειδήσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και η ευρύτερη κοινωνική της δράση αποτελούν δείγματα γραφής μιας άλλης λογικής, κάτι που χρειάζεται η πολιτική πραγματικότητα του κόσμου. Η αλήθεια που έχει ανάγκη ο κόσμος είναι μια διαφορετική προσέγγιση των κοινωνικών προβλημάτων σε μια εποχή που όλα είναι φθαρμένα και οι θεσμοί έχουν υποστεί το δημόσιο διασурμό.

Αν πραγματικά ο κόσμος ήξερε το μέγεθος της απάτης που στήνεται μέσα από την εκλογική διαδικασία, θα πρόσεχε πολύ την επιλογή των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων του. Ανάλογα με το ύψος και το ήθος των πολιτικών που μας εκπροσωπούν έχουμε το αντίστοιχο μέγεθος δημοκρατίας, η σημερινή

ανεπάρκεια του πολιτικού συστήματος οφείλεται στην κακοδαιμονία όλων όσων πέρασαν από την πολιτική σκηνή σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο.

Η πολιτική και η οικονομική ζωή είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, γιατί η οικονομική δραστηριότητα και η πολιτική πρακτική συνδέονται άμεσα και δημοσιοποιούνται τα πάντα. Αλλά πέρα από αυτό οι μηχανισμοί προβολής (ΜΜΕ) έχουν το δικό τους μερίδιο στη συγκάλυψη ή την αποκάλυψη των γεγονότων.

Η πολιτική ταυτότητα όλων όσων βρίσκονται σε μια Βουλή έχει οπωσδήποτε τη δική της αξία, αλλά εξίσου σημαντική είναι η ταυτότητα των πολιτικών που απαρτίζουν τις κοινοβουλευτικές ομάδες. Εκείνο που διαπιστώνουν οι πολίτες είναι ένα τεράστιο έλλειμμα αξιών και μια συντεχνιακή αντίληψη των βουλευτών, αφού αν υπήρχε το ανάλογο ηθικό ανάστημα δε θα μπορούσαν να επιβιώσουν στην κοινωνία όλοι όσοι μπλέκονται σε μια σειρά από επιλήψιμα ζητήματα.

Η ευθύνη του πολιτικού βάρους (ή θάρρους) καθορίζει την ποιότητα της δημοκρατίας και η ανεκτικότητα της δημοκρατίας καθορίζει το μέγεθος της ασυδοσίας από όσους ασκούν εξουσία. Η αξία του πολιτικού φαίνεται από την ικανότητα του να διαχειρίζεται με επιτυχία τα

δημόσια πράγματα, η αξία του πολιτικού που είναι μέρος της κρίσης, φαίνεται από το μέγεθος της αυτοκριτικής του και τη δύναμη που έχει να αποσυρθεί, χωρίς να προκαλεί το κοινό αίσθημα.

Η πραγματικότητα έχει πολλές ερμηνείες που εμφανίζονται κατά το δοκούν, αλλά έχουν άλλη αξία. Διαφέρει πολύ το να είναι κάποιος πολιτικός που δημιούργησε την κρίση κι εξετέλιζε τα κοινοβουλευτικά ήθη, από έναν πολιτικό που τόλμησε να βγει στο προσκήνιο σε μια εποχή κρίσης.

Υπάρχουν πολλοί που υπάρχουν στο πολιτικό προσκήνιο, για να ελέγχουν το πολιτικό παρασκήνιο κι έτσι προστατεύουν ένα διάτρητο πολιτικό σύστημα, που στραγγαλίζει την κοινωνία. Αυτοί οι πολιτικοί αφήνουν σκιές και αναζητούν θύματα των δικών τους σφαλμάτων. Τότε αισθάνονται τη δικαιοσύνη ως πολιτική δίωξη, γιατί η δικαιοσύνη εξαντλήθηκε μέσα στην πολιτική ανομία.

Αυτοί φροντίζουν τη διαιώνιση του «πολιτικού ναρκισσισμού», γιατί μόνο εκεί μπορούν να επιβιώσουν. Η απόδοση των ευθυνών μοιάζει με την απαξίωση κάθε πρωτοβουλίας για τους πολίτες και κάθε ριζοσπαστική αντίληψη χαλάει το «πολιτικό τους νιρβάνα». Η αλήθεια μιας τέτοιας λογικής δεν υπάρχει

μέσα σε ανθρώπους που νιώθουν την υποχρέωση να υπηρετήσουν το κοινό καλό και έχουν αποφασίσει την αναμέτρηση με το παρελθόν.

Η ανάγκη για πολιτικές πρωτοβουλίες οδηγεί τον κόσμο έξω από τα ηλεκτρονικά τερτίπια και υποχρεώνει τους ηγέτες του κοινοβουλίου να πάρουν θέση απέναντι στο λαό, στην εποχή και την ίδια την κοινωνία. Οι αντιδράσεις της κοινωνίας και το κατόντημα των πολιτών έχουν πολλούς αποδέκτες και ιδιαίτερα τους ηγέτες και εκπροσώπους των τελευταίων 50 χρόνων.

Επισημάνσεις...

Γραφει ο
Χρήστος Α. Κατσαρός (Chris Sintiki)
Ταχ. Δ/ση: Λιβαδιά Σιντικής Σερρών,
Τ.Κ. 62055
Στοιχεία επικοινωνίας:
Τηλ.: 2327110024 & 6976915473
E-mail:
xrhstos_katsaros@yahoo.gr
xrhstos.katsaros@gmail.com
Ιστότοπος: Webnode:
http://cms.christos-a-katsaros74.webnode.gr/
Σελίδα Profile on Face book:
Χρήστος Α. Κατσαρός (Chris Sintiki)
Twitter: Christos A. Katsaros
@Chris_Sintiki https://twitter.com/Chris_Sintiki
Web Blogger: Με θάρρος και τόλμη για την αλήθεια http://political-ethics-for-the-national-int.blogspot.gr/2013/01/blog-post.html

Ποια παράταξη θέλουν οι πολίτες;

Γράφει ο
Μπαντής Αθανάσιος
Γεωπόνος/Σέρρες
athanasios_bantis@hotmail.com

Ανέτειλε το 2013! Μας αποχαιρέτησε το αρνητικά «φορτισμένο» 2012, και μαζί του μας αποχαιρέτησε το «παλιές κοπής» πολιτικό σύστημα. Κάθε μέρα που θα ανατέλλει, από δω και στο εξής, με τις μύριες δυσκολίες επιβίωσης για όλους, θα στέλνει πολλαπλά μηνύματα, με το πρώτο χάρμα της!

Κι όσο δεν θα τα ακούει η «παλιά» εξουσία, τόσο το χειρότερο γι αυτή!

Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, σε κάθε κάληψη, ο λαός, εμείς, θα εκλέγουμε τις «αρχές» που θα μας οδηγήσουν, θα οδηγήσουν τον τόπο μας στο νέο Ευρωπαϊκό και διεθνές «τοπίο». Πολλοί από μας αυτοπαγιδευόμαστε (και αυτό συνάβει σε εντονότερο βαθμό στο πρόσφατο παρελθόν...) υποστηρίζοντας - καμιά φορά - από τη μία πως οι «μονομάχοι» ελάχιστα διαφέρουν μεταξύ τους, ενώ από την άλλη αυτοπροσδιοριζόμαστε ως «δεξιό», ως «αριστεροί», ως «κεντρώοι», ως «κεντροδεξιό», ως «κεντροαριστεροί», ως ...ως...

Ευτυχώς ή δυστυχώς (δυστυχώς ή ευτυχώς, αν το προτιμάτε...) τέτοιες διαφορές - πλέον - δεν υπάρχουν!

Το (αναζητούμενο σήμερα και αιτούμενο καθημερινά από τους πολίτες δεν είναι κάποιος «θεωρη-

τικός» ιδεολογικός τόπος.

Εάν κάτι τέτοιο μας έλειπε... τότε όλοι θα προτιμούσαμε (ίσως) το ΚΚΕ, το οποίο (δυστυχώς) παραμένει σταθερά και με...συνείδηση προσανατολισμένο στην Οκτωβριανή επανάσταση!

Το ζητούμενο εντοπίζεται και ανιχνεύεται σήμερα σε μία γιγαντιαία αλλά «μπερδεμένη» λαϊκή πλειοψηφία, που επιθυμεί την ολοκληρωτική και συθέμελη εξυγίανση όλων των φορέων που:

- καθορίζουν τις εξελίξεις
- παράγουν ή «αναπαράγουν» πολιτική
- συντηρούν τον αναχρονιστικό και γραφειοκρατικό χαρακτήρα της κρατικής μηχανής
- «ελέγχουν» τα τοπικά πράγματα,
- «κουμαντάρουν» πρόσωπα και καταστάσεις.

Αυτή η πλατιά λαϊκή πλειοψηφία, ψάχνει να βρει την ΠΑΡΑΤΑΞΗ, σε κάθε εκλογική μάχη, σε κάθε κάληψη (από τον πιο μικρό πολιτιστικό σύλλογο, μέχρι το κοινοβούλιο) που:

- θα σπάσει τις αγκυλώσεις του πολιτικού βίου
- θα «μπολιάσει» - με απλές κινήσεις - την Αξιοκρατία στον πολιτικό βίο της Ελλάδας, και στην καθημερινότητα του πολίτη
- θα «κομματιάσει» την πελαταιακή κομματική νεοπλασία
- θα ανοίξει τις πόρτες, τα παράθυρα, τ' αμπαρία, αλλά και τους φεγγίτες να μπει ο φρέσκος και ζωογόνο αέρας της κοινωνίας
- θα ζητήσει «απολογισμό» δρά-

σης και έργου» από κάθε εξουσία, αλλά θα κάνει και το δικό της

- θα ακούσει τον απλό λαό που σενάζει
- θα τσακίσει την «ιδιωτικοποίηση» των κομμάτων και τους «σωτήρες» του κρατικού πατερναλισμού
- θα βάλει στο περιθώριο τους «πολιτικούς προκοιθήρες»
- θα ξεπατώσει την «κομματική επετηρίδα»
- θα γκρεμίσει τα «φέουδα»
- θα τσακίσει τα «δοβλέτια»
- θα ρημάξει τα «καπετανάτα»
- θα ξεριζώσει την «καμαρίλα» και τα «κολλητηλίκια»
- θα συμπαράσει τα «περιβάλλοντα»

Οι πολίτες περιμένουν την ΠΑΡΑΤΑΞΗ που θα εξαφανίσει:

- τον «ξύλινο» πολιτικό λόγο
 - το συνηματικό και κλισιαρισμένο «ποίημα»
 - το life style και το «δήθεν»
 - το "illustration" και λαμπερό περιτύλιγμα, άνευ περιεχομένου κοινωνικής αναφοράς
 - την κενολογία
 - τον βερμπολισμό
 - τον αισχρό λαϊκισμό
- Οι πολίτες καρτερούν την ΠΑΡΑΤΑΞΗ που:
- θα σταματήσει να χτυπά «φιλικά» στην πλάτη...
 - θα ξεριζώσει την «επετηρίδα» της κομματικής νομενκλατούρας.
 - θα σεβαστεί την «παραγωγική» Ελλάδα,
 - θα εκτιμήσει τις δυνατότητες των Ελλήνων παραγωγικών αγροτών.

Οι πολίτες ψάχνουν και θέλουν μια ΠΑΡΑΤΑΞΗ που θα εμπιστευτεί αυτούς και τις ικανότητές τους, που θα σεβαστεί το μόχθο και τις περιουσίες τους. Που θα βάλει στη θέση της την κρατική γραφειοκρατία και τους προνομιούχους της κάθε λογής εξουσίας. Που θα απελευθερώσει την δημιουργικότητα και το δαιμόνιο του Έλληνα, αλλά και θα σεβαστεί την εργατικότητα και την ευστροφία του, που θα τιμήσει την προσαρμοστικότητα και τις δεξιότητές του. Οι πολίτες ψάχνουν και θέλουν μια Λαϊκή Παράταξη που θα δώσει «προτεραιότητα» στον πολίτη, και θα «φρενάρει» το κομματικό κράτος, που θα λαμβάνει τις αποφάσεις ο πόλιτης και όχι οι προνομιούχοι κρατικοί εξουσιαστές. Οι πολίτες ψάχνουν και θέλουν μια Λαϊκή Παράταξη που δεν θα (εξ)υπηρετεί «αφηρημένα» γενικά σύνολα, αλλά που θα νοιάζεται για το κάθε υποσύνολο, όσο μικρό και ολιγομελές και αν είναι, όσα κι αν είναι τα μέλη που το απαρτίζουν.

Οι πολίτες ψάχνουν και θέλουν μια Παράταξη που δεν θα βάλει στον αφαλό της πολιτικής δράσης της, την απρόσωπη κρατική μηχανή, αλλά τους δημιουργικούς πολίτες, χωρίς εμπόδια, φραγμούς και απαγορεύσεις, αλλά με κανόνες και αρχές.

Οι πολίτες ψάχνουν και θέλουν μια Παράταξη που δεν θα επιβάλει το μέλλον στα παιδιά τους, αλλά θα τους δώσει τα εφόδια και θα τους εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις να το διαμορφώσουν. Οι πολίτες ψά-

χνουν να βρουν την Παράταξη που θα συνθέσει και θα μονιάσει, που θα προσθέσει ελπίδα και θα αφαιρέσει μιζέρια, που θα πολλαπλασιάσει δυνάμεις, και θα διαιρέσει αδυναμίες. Που θα βοηθά τον αδύναμο και θα σέβεται τον ισχυρό, αλλά θα είναι δίκαιο με ΟΛΟΥΣ!

Οι πολίτες θέλουν συντονισμό των δυνάμεων, σ' ένα κοινό τόπο, μ' ένα κοινό στόχο.

«Σπάστηκαν» από την «αλάθητη» πλειοψηφία του ενός.

Ζητούν συναίνεση και διάλογο, κοινό προβληματισμό και στρατεύση στην κοινή μάχη.

Θέλουν ριζοσπαστισμό και μεταρρυθμίσεις, αλλά συγχρόνως δικαιοσύνη, αξιοσύνη, αξιοκρατία, ελευθερία.

Κι αυτά προϋποθέτουν την ΑΛΗΘΕΙΑ.

- Για να έρθει η ΣΥΝΕΠΕΙΑ.
- Για να κερδηθεί η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ.

· Για να αποκατασταθεί η ΤΑΞΗ!

Το πρόβλημα του λαού δεν είναι ιδεολογικό, αφού καθένας από μας, ξέρει από που έρχεται και για που πάει... Ξέρει τη μοίρα του... Το «πρόβλημα» της κοινωνίας σήμερα, από τα πάμπολλα λάθη, τις αστοχίες, τις παραλείψεις και τα εγκλήματα του χθες, είναι πρόβλημα γνησιότητας και ειλικρίνειας, ντομπροσύνης και τόλμης, φερεγγυότητας και συνέπειας, αποτελεσματικότητας και δυναμισμού.

Αυτή την Παράταξη θέλουμε!

Σ' αυτή πιστεύουμε!
Σ' αυτή ελπίζουμε!